

POJAZDY SAMOCHODOWE	NORMA BRANŻOWA	BN-77 3626-08
	Samochody osobowe Wystające części zewnętrzne nadwozia	
	Wymagania i badania	
		Grupa katalogowa V 25

1. WSTĘP

1.1. Przedmiot normy. Przedmiotem normy są wymagania i badania dotyczące wystających zewnętrznych części nadwozia samochodu osobowego z punktu widzenia zmniejszenia obrażeń cielesnych mogących powstać podczas kolizji człowieka z pojazdem.

Norma nie dotyczy:

— elementów powierzchni zewnętrznej nadwozia o masie całkowitej pojazdu przy zamkniętych drzwiach, oknach i pokrywach, znajdujących się poniżej umownej linii podłogi lub na wysokości większej niż 2 m od jezdni,

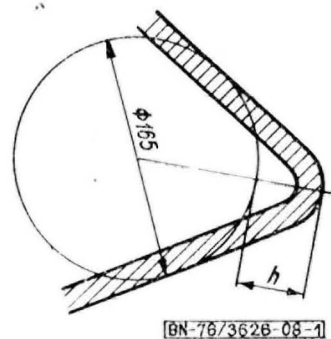
— elementów nadwozia usytuowanych w taki sposób, że nie można ich dotknąć kulą o średnicy 100 mm,

- lusterek zewnętrznych,
- anten radiowych,
- bagażnika dodatkowo założonego.

1.2. Określenia

1.2.1. Umowna linia podłogi — miejsce geometryczne punktów stycznej tworzącej stożek w osi pionowej i kącie wierzchołkowym 60° , przesuwanej dookoła pojazdu stycznie do nadwozia.

1.2.2. Wysokość h wystającej części — odległość między okręgiem o średnicy 165 mm, wpisanym w zarys wystającej części a maksymalną wysokością zarysu, mierzona na linii prostej łączącej środek okręgu z wierzchołkiem zarysu — wg rys. 1.

Rys. 1

1.2.3. Promień krzywizny — promień okręgu wpisanego w sposób najbardziej zbliżony do kształtu rozpatrywanej krzywizny.

1.2.4. Powierzchnia zewnętrzna nadwozia — element konstrukcji tworzący zewnętrzną część pojazdu, w skład którego wchodzi: pokrywa silnika, pokrywa bagażnika, drzwi, błotniki oraz widoczne elementy wzmocnienia pojazdu.

1.2.5. Masa całkowita pojazdu — masa pojazdu gotowego do jazdy wraz z masą kierowcy i masą maksymalnie dopuszczanego ładunku.

2. WYMAGANIA

2.1. Wymagania ogólne

2.1.1. Powierzchnia zewnętrzna nadwozia nie powinna mieć wystających elementów mogących zaczepić pieszych, rowerzystów i motocyklistów.

Zgłoszona przez Instytut Transportu Samochodowego
 Ustanowiona przez Ministra Komunikacji
 dnia 2 lutego 1977 r. jako norma obowiązująca w zakresie produkcji
 od dnia 1 stycznia 1978 r. (Dz. Norm. i Miar nr 10/1977 poz. 33)

Promień krzywizny zagięć powierzchni nadwozia nie powinien być mniejszy niż $\frac{1}{10}$ wysokości h oznaczonej na rys. 1 i 2 oraz nie mniejszy niż 2,5 mm.

2.1.2. Krawędzie powierzchni zewnętrznych powinny mieć promień większy niż 2,5 mm. Dopuszcza się stosowanie promieni krzywizny mniejszej niż 2,5 mm dla krawędzi elementów nadwozia wykonanych z materiałów o twardości mniejszej niż 60° Shore'a.

2.2. Wymagania szczegółowe

2.2.1. Ozdoby wystające więcej niż 10 mm ponad powierzchnię zewnętrzną nadwozia powinny być mocowane uchylnie i zmieniać swoje położenie pod wpływem siły 10 daN (10 kG) działającej na ich najbardziej wystający punkt. Siła działająca w dowolnym kierunku powinna być przyłożona w płaszczyźnie w przybliżeniu równoległej do powierzchni zewnętrznej nadwozia, na której zamocowana jest ozdoba.

Ozdoby wystające mniej niż 5 mm mogą mieć krawędzie o promieniu krzywizny mniejszej niż 2,5 mm. Krawędzie tych ozdób powinny być stępione. Wymaganie to nie dotyczy znaków firmowych przewidzianych do założenia na kratkach chłodnic. W odniesieniu do tych znaków należy stosować wymaganie ogólne wg 2.1.

2.2.2. Reflektory. Daszki i obramowania reflektorów nie powinny wystawać więcej niż 30 mm od powierzchni szyby reflektora. Reflektory chowane muszą spełniać niniejsze wymagania zarówno w położeniu pracy, jak i w położeniu schowanym.

2.2.3. Wlot i wylot powietrza. Przy odległości większej niż 40 mm między poszczególnymi elementami kraty lub żebrami wlotu i wylotu powietrza promień krzywizny krawędzi powinien być zgodny z 2.1.2.

Przy wielkości szczelin między 25 mm a 40 mm promień krzywizny krawędzi powinien być nie mniejszy niż 1 mm, poniżej 25 mm promień krawędzi powinien być nie mniejszy niż 0,5 mm.

2.2.4. Wycieraczki szyb. Nasada ramienia na wałku wycieraczki powinna mieć osłonę zabezpieczającą o powierzchni nie mniejszej niż 150 mm² i promieniu krzywizny krawędzi wg 2.1.2. Wymaganie to nie dotyczy pozostałej części ramienia i pióra wycieraczki.

2.2.5. Zderzaki

2.2.5.1. Końce boczne zderzaków powinny być zagięte w kierunku powierzchni zewnętrznej nadwozia w sposób zmniejszający niebezpieczeństwo zaczepienia o otaczające przedmioty.

2.2.5.2. Metalowe części zderzaków powinny mieć promień krzywizny nie mniejszy niż 5 mm.

2.2.6. Klamki bocznych drzwi nie powinny wystawać więcej niż 40 mm.

2.2.7. Uchwyty, przyciski zamków drzwi, pokrywy silnika, bagażnika, zamknięcia zbiornika oraz wystające części zawiasów nie powinny wystawać więcej niż 30 mm.

2.2.8. Klamki bocznych drzwi o konstrukcji typu obrotowego. Koniec klamki powinien być skierowany do tyłu i tak ukształtowany, żeby znajdował się we wgłębieniu drzwi. Ruch obrotowy klamki powinien być równoległy do powierzchni drzwi. Ruch klamki w kierunku zewnętrznym jest niedopuszczalny.

2.2.9. Nakrętki koła, pokrywy piasty i kołpaki kół nie powinny mieć występów w kształcie żeber.

Przy ustawieniu kół do jazdy na wprost żadna ich część, umieszczona nad płaszczyzną poziomą przechodzącą przez oś obrotu kół z wyjątkiem ogumienia, nie powinna wystawać poza rzut pionowy zewnętrznego zarysu pojazdu.

W uzasadnionych przypadkach ich funkcjonalności dopuszcza się wystawanie kołpaków kół przykrywających nakrętki kół i piast pod warunkiem, że wystające kołpaki będą miały promień krzywizny nie mniejszy niż 30 mm, a ich rzut pionowy wystawać będzie poza rzut pionowy zewnętrznego zarysu samochodu nie więcej niż 30 mm.

2.2.10. Rynienki i prowadnice. Krawędzie rynienek ściekowych i prowadnic drzwi przesuwanych powinny być zaokrąglone lub wyposażone w osłony w ten sposób, aby spełniały postanowienia podane w 2.1.1 i 2.1.2.

2.2.11. Boczne deflektory powietrza lub deszczu wystające na zewnątrz powinny mieć krawędzie o promieniu co najmniej 1 mm.

2.2.12. Wsporniki do podnoszenia samochodu nie powinny wystawać więcej niż 10 mm poza obrys zewnętrznego rzutu pionowego umownej linii podłogi.

3. BADANIA

3.1. Wystające części nadwozia samochodu należy mierzyć za pomocą uniwersalnych narzędzi pomiarowych.

3.2. Wyznaczenie umownej linii podłogi wykonuje się po ustawieniu samochodu na równej i gładkiej nawierzchni za pomocą stożka wykonanego wg 1.2.1.

Stożek należy przesuwając wokół samochodu tak, aby jego tworząca stykała się z nadwoziem. Miejscą styczności stożka z nadwoziem wyznaczają umowną linię podłogi.

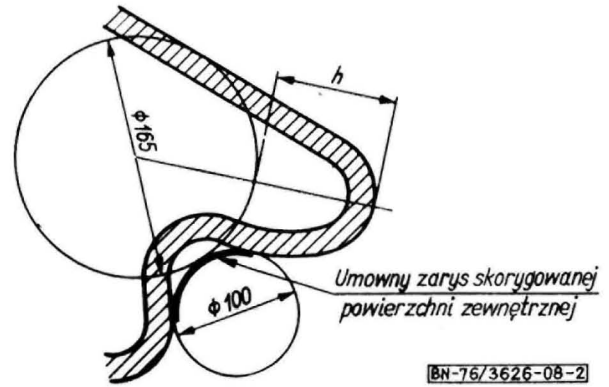
Wnęki kół stanowią umowną ciągłą całość z zewnętrzną powierzchnią nadwozia.

Przy wyznaczaniu umownej linii podłogi nie należy brać pod uwagę tych punktów, które wyznaczane są na elementach wzmocnienia do podnoszenia samochodu, rur wydechowych oraz kół.

3.3. Wysokość h oznaczona na rys. 1 i 2 powinna być wyznaczona w sposób graficzny na rysunku przekroju powierzchni zewnętrznej badanych elementów nadwozia.

Przekrój wystającej części o kształcie, w którym odcinka sprawdzanego zarysu zewnętrznego nie można dotknąć okręgiem o średnicy 165 mm, należy umownie skorygować przez wykreślenie

pomocniczego okręgu o średnicy 100 mm — wg rys. 2.

BN-76/3626-08-2

Rys. 2

KONIEC

INFORMACJE DODATKOWE

1. Instytucja opracowująca normę — Instytut Transportu Samochodowego.

2. Zalecenia międzynarodowe
EKG ECE/TRANS/505 Rev. 1/Add 25, Amend 1 Regulamin nr 26 z dnia 12 marca 1974 r. Uniform provi-

sions concerning the appraisal of vehicles with regard to their external projections

3. Autor projektu normy — mgr inż. Ryszard Krajczyński, Instytut Transportu Samochodowego.